

Om din katt bajsar i min rabatt så bajsar jag i din

Har du katt?
Har du utekatt?
Har du tänkt på att vi, dina grannar, kanske inte vill ha katt?

Jag har aldrig riktigt fattat grejen med utekatt. Jag vet, börjar man prata illa om katter kommer kattmaffian och håller kattexkrementer i brevlådan och skickar fräsande hatmejl, men... i alla fall, jag har aldrig fattat grejen med utekatt.

Ett husdjur som liksom bor utomhus och springer fritt. Som liksom får ta hand om sig själv och sedan är lite kelsjuk leksak, ibland, när det passar.

Himla praktiskt, för den som äger det.
Himla märkligt, för oss som inte äger det.

Jag tycker att det är tråkigt att sonen ska sitta och leka bland kattbajs i sandlådan.

Jag tycker att det är himla trist att fågelungarna som nyss hoppat från min fågelholk blir knastrande snacks i käften på någons gulliga husdjur.

Jag tycker att det känns märkligt att jag ska starta varje morgon med att skrämma iväg en katt från verandan när jag ska dricka mitt morgonkaffe... vafan, luktar det kattpiss nu igen!?

Jag har egentligen inget emot husdjur. Inte alls. Men ligger det inte i sakens natur att husdjur ska hållas åtminstone kring huset, så att det blir ägarens husdjur, inte hela grannskapet.

På något sätt har liksom kattägarna hittat någon slags socialt kryphål där den gamla bondgårdens gårdskatt tillåtits flytta in i villakvarter och radhusområden. Skillnaden är lika självklar som nedtystad, på bondgården sprang katten mellan ladan, ladugården och boningshuset. Jagade på ångarna och lekte i stallet. Där hade den sitt revir hos sin ägare.

I det moderna villaområdet, eller radhus-

området, har den sitt revir på min och din tomt. Den kutar runt och pinkar hos mig, inte i stallet.

På något märkligt sätt har denna förflyttning från bondesamhälle till modernt stadsliv skett och vi har alla utan att tänka på det accepterat den objudna gästen som hoppar runt där ute i jakt på mat.

Nå, det är inte kattens fel. Förstås inte.

Jag tycker däremot att det finns en märklig arrogans hos alla ägare av utekatter, omedveten eller medveten, då de faktiskt skiter i om jag eller andra inte vill ha katt. Att de förutsätter att det är okej. Varför i hela friden skulle det vara det!?

Försök tänka dig att vi bytte ut katten mot en fritt springande rottweiler, eller en fritt ringlande boaorm. Otänkbart, förstås.

Eller för den delen, att jag monterade högtalare utomhus så att alla grannar tvingades lyssna på den musik jag lilar på stereon.

Nå, till det praktiska.

Skatorna kan jag kanske skjuta, råttorna kan jag förgifta, men om jag vill bli av med katten... Får jag skjuta den? Snara den?

Om jag faktiskt absolut inte vill ha katt.

Mmmmh, frågan är inte helt lätt att hantera om den ställs på sin spets. Så hemskt det låter.

Nå, jag får kanske nöja mig med att fortsätta att illmarigt leende nattetid smyga in på kattägarens tomt och bajs i rabatten...